

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 111

August-Septembrie 2008

Emine Araç c. Turciei- 9907/02

Hotărâre 23.9.2008 [Secția II]

Articolul 6

Proceduri civile

Articolul 6-1

Drepturi și obligații cu caracter civil

Caracterul civil al dreptului de a urma studii universitare: *violare*

În fapt: Constituția turcă garantează dreptul la educație și instruire, conținutul căruia este definit și reglementat de lege. Reclamantei i-a fost refuzată cererea de înscriere la facultatea de teologie deoarece aceasta nu a furnizat o fotografie de identitate înfățișând-o fără voal, așa cum era prevăzut în regulamentul Consiliului Învățământului Superior în vigoare la momentul respectiv. Recursurile ei împotriva acestei decizii au fost respinse de tribunalul administrativ și, în cele din urmă, de Curtea Supremă Administrativă. În plângerea sa în fața Curții Europene, reclamanta a invocat pretinsa lipsă de echitate a procedurilor în fața Curții Supreme Administrative, în special din motivul că procurorul general ar fi depus un aviz ce recomanda respingerea pretențiilor reclamantei.

În drept – Admisibilitatea: Contestând caracterul civil al drepturilor și obligațiilor care au stat la baza litigiului deferit instanțelor administrative, Guvernul susține că Articolul 6 § 1 nu este aplicabil. Curtea observă că în baza Constituției Turciei reclamanta putea pretinde de o manieră serioasă și legitimă că dreptul turcesc îi garanta dreptul de a se înscrie la o facultate de teologie cu condiția îndeplinirii unor cerințelor impuse de lege. Cu toate acestea, cererea ei a fost respinsă nu din cauza nerespectării acelor cerințe, ci pentru nerespectarea unei formalități impuse de regulamentul adoptat de Consiliul Învățământului Superior. În viziunea Curții, chiar și admitând că prerogativa gestionării admiterii în instituțiile de învățământ superior ține de domeniul dreptului public, aceasta nu este suficient pentru a exclude dreptul în cauză din categoria drepturilor civile în

sensul Articolului 6 § 1. Potrivit reclamantei, obiectul problemei în cazul de față nu este relația ei cu autoritățile publice ca atare, cu prerogativele lor discreționare, ci viața ei personală în calitate sa de beneficiar ordinar al unui serviciu public. Astfel, reclamanta contesta regulile în vigoare, pe care le considera contrare dreptului său de a-și urma studiile într-o instituție de învățământ superior. În jurisprudența sa recentă, Curtea a examinat întotdeauna conformitatea procedurilor ce se referă la regulile cu privire la învățământul superior cu garanțiile prevăzute în Articolul 6 § 1. Astfel, având în vedere importanța dreptului reclamantei de a urma studii superioare, Curtea nu are nicio îndoială că limitarea prevăzută în regulament a afectat drepturile personale ale reclamantei și are, prin urmare, un caracter civil. În consecință, Articolul 6 § 1 este aplicabil.

Fondul: Curtea a constatat deja o violare a Articolului 6 § 1 într-un caz similar pentru încălcarea principiului contradictorialității în fața Curții Supreme Administrative, ținând cont de natura observațiilor procurorului general și de imposibilitatea reclamantului de a răspunde în scris. Guvernul nu a furnizat niciun argument convingător care ar fi putut duce la o concluzie diferită în cazul de față.

Concluzie: violare (unanim).

Articolul 41 – Constatarea unei violări constituie în sine o reparație echitabilă suficientă pentru dauna morală suferită de reclamantă.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Acest rezumat redactat de Grefă nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru [Notele de informare referitoare la jurisprudență](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the

Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int .

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int